

Hafızlık

– Muhafazanur · 30 Ağustos 2023

Bir gün daha ne olduğunu bilmediğim bir yola attım kendimi, tek bildiğim sonuna gelmek zorunda olduğum bir yol... İçimde hiç bir istek hiç bir amaç yoktu. Beni bu yoldan edecek her küçük şeyi kocaman olay haline getirip yıldırmaya çalıştım etrafımdaki insanları. Ben onların umudunu kesmeye çalıştıkça daha çok umut bağladılar bana. Olmadığını, başaramayacağımı gösterip vazgeçirecektim, her şeye rağmen vazgeçmediler. Dedim ki: "Direnenin hiç bir faydası yok Sehle! Boyun eğ..." Uzun bir süre içimden gelmedi, bu yolda ilerlediğim her adımda beni mutlu edecek jestler geldi önüme. Mutlu oldukça ilerledim, ve artık ilerledikçe mutlu oluyordum. İlerleyen zamanda ise Sevdalandım ben bu yola, vazgeçmek için küçücük bir sebep ararken şimdi ise beni bu yolda muvaffak kılacak sebepler aramaya başladım. Değişmiştim çünkü, içimde öyle derin bir istek vardı ki, zorunda olduğum için değil, gönülden istediğim için yapıyordum. Önceden ders yapmam gerektiği halde yapmadığımda içimde oluşan kırıklık yoktu, zaman kaybediyordum ama bu benim umurumda bile değildi. Şimdi ise yapmam gereken o dersi yapmadığımda içime oturan bir hüznün var.

O gün bitmişti benim için. Bir top oynasam, ilahi dinlesem bile mutlu etmiyordu beni. Benim yürüdüğüm yol en zoru ama en mükafatlısıydı. Bu sevda çok zordu, ama hangi sevda da kolaydı ki...

Benim yolum zordu ama imkansız değildi. Benim yolum herkese nasip olacak bir şey değildi. Benim yolum HAFIZLIK'tı...

Hafız Sehle Nisa KORKMAZ